

Behoort bij schrijven no. 619.304

Ex. no. . . .

Dit exemplaar bestaat uit 3 blz.

G E H E I M

EEN GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING VAN DE COMMUNISTISCHE PARTIJEN VAN NEDERLAND EN INDONESIË

Tijdens het 22e CPSU-congres te Moskou werd op 30 oktober tussen CPN en PKI een accoord gesloten en ondertekend door algemeen secretaris van de CPN P. de GROOT en de voorzitter van de PKI D.N. AIDIT. Deze verklaring - zie bijlage - werd pas op 15 november gepubliceerd en wel gelijktijdig in Indonesië en Nederland, waarschijnlijk om in het kader van het collectieve leiderschap de dagelijkse besturen van de partijen de gelegenheid te geven het accoord te bekrachtigen. Op 13 november vond daartoe een zitting van het dagelijks bestuur van de CPN plaats.

Korte samenvatting van de verklaring

De delegatie van de PKI prijst de CPN wegens haar "proletarisch internationalisme" dat tot uiting kwam in de steun aan de Republiek in 1945, de havenstaking tegen troepenuitzending in Amsterdam in 1946, de acties tegen de koloniale oorlogen van 1947 en 1948 en de RTC in 1949. Verder stelt de PKI met voldoening vast, dat dank zij de CPN steeds bredere kringen van het Nederlandse volk onderhandelingen tussen Nederland en Indonesië eisen om tot overdracht van West Irian (Nieuw-Guinea) te komen. Daarnaast worden door de PKI in dit verband de initiatieven van Nederlandse intellectuelen en zakenlieden gewaardeerd.

Beide delegaties menen dat een vredelievende oplossing door hun volkeren afgedwongen moet worden. "Indien de Nederlandse reactie ermee doorgaat deze overdracht te weigeren dan provoceert zij met voorbedachte rade een oorlog over West Irian".

Deze oorlog zou voor het Indonesische volk een "rechtvaardige bevrijdingsoorlog" zijn welke door alle anti-koloniale en vooruitstrevende krachten van de wereld - ook in Nederland - ondersteund zal worden. Voor de Nederlandse imperialisten zal het een koloniale oorlog zijn. "Beide delegaties legden er de nadruk op dat het gevaar en de consequenties van zo'n oorlog niet onderschat mogen worden".

Beide delegaties juichen de CPSU met haar leninistisch centraal comité (partijbestuur) met CHROESTSJOW aan het hoofd toe voor haar geweldige bijdrage in de strijd tegen het kolonialisme en imperialisme.

G E H E I M - 2 -

G E H E I MToelichting

Uit de verklaring blijkt, dat de CPN weliswaar grote lof toegeswaaid krijgt, maar dat zij ook zware verplichtingen op zich neemt. De PKI daarentegen wordt minder geprezen, neemt geen nieuwe lasten op zich, maar boekt politieke winst. De CPN moet trouw zijn aan het proletarisch internationalisme en aan het communistische beginsel dat geen volk vrij kan zijn dat een ander onderdrukt (Opm.: Bovendien was de CPN tot 1949 in zekere mate verantwoordelijk voor de PKI, zoals de Engelse CP dit was voor de CP-India.) Dit bracht in het verleden daadwerkelijke actieve steun aan de "Indonesische bevrijdingsstrijd" met zich mee. De CPN verplicht zich thans deze steun ook in een eventuele oorlog te verlenen.

Wanneer zoals in de verklaring het geval is een oorlog een rechtvaardige bevrijdingsoorlog wordt genoemd, impliceert dit de verplichting voor alle communistische partijen deze oorlog te ondersteunen. A fortiori geldt, dat bij een koloniale oorlog de CP van het land dat deze oorlog voert zich hiertegen daadwerkelijk dient te verzetten. De ervaring leert overigens dat communistische partijen slechts met schroom tot deze houding overgaan omdat zij weten dat de publieke opinie zich in zo'n geval tegen hen keert en de kans op verbod en vervolging groot is.

Beoordeling van de toestand door CPN-leiding

Bij de onderhandelingen in Moskou heeft De GROOT aan de PKI-leiding verklaard dat een oorlog om Nieuw-Guinea voor Indonesië geen militaire wandeling zal worden. Hij meende dat de Nederlandse marine sterk is en dat zich in geval van een oorlog met Indonesië veel vrijwilligers beschikbaar zullen stellen. In dit verband is opmerkelijk dat De GROOT in de zitting van het partijbestuur van 18 - 19 november het gevaar van een oorlog met Indonesië acut achtte. De schuld aan een dergelijke oorlog, onverschillig wie het eerst zou beginnen te schieten, ligt volgens De GROOT bij de koloniale kringen in Nederland en Amerika. Deze oorlog zou de hervatting zijn van de koloniale oorlog van 1946 en 1947 en leiden tot een uitputtende rimboe-oorlog (dit geheel overeenkomstig De GROOTS mededeling aan de PKI).

Volgens De GROOT is een oorlog in Nederland tegen de Nieuw-

G E H E I M

Guinea-politiek van Minister LUNS en is het de taak van de CPN dit front in beweging te brengen voor de overdracht van Nieuw-Guinea aan Indonesië.

Russische controle

Uiteraard is deze in Moskou tot stand gekomen overeenkomst niet buiten medeweten en instemming van de CPSU gesloten. De CPSU beschikt dientengevolge over de letterlijke tekst.

In de Nederlandse politieke verhoudingen is de CPN een onbelangrijke factor in tegenstelling met de betekenis van de PKI voor Indonesië. Voor de CPSU is echter van veel belang dat beide partijen in deze "koloniale kwestie" het marxisme-leninisme op juiste wijze toepassen.

Opvallend is dat Tass op de dag van verschijning van de verklaring in "De Waarheid" om de letterlijke tekst verzocht. Dit verzoek kan slechts verklaard worden als een controle van de CPSU om te zien of het dagelijks bestuur van de CPN toch niet op eigen houtje wijzigingen heeft aangebracht, die een verlichting van de voor hen zware verantwoordelijkheid zouden kunnen inhouden.

23 november 1961

G E H E I M

DE delegatie van de PKI heeft bij deze gelegenheid de grootste bewondering uitgesproken voor de Communistische Partij van Nederland die, van een voorbeeldige geest van proletarisch internationalisme vervuld, en trouw aan het grote communistische beginsel „dat geen volk vrij kan zijn dat een ander onderdrukt“, altijd aan de zijde van het Indonesische volk heeft gestaan in zijn strijd voor volledige politieke en economische zelfstandigheid.

In het hart van het Indonesische volk staan voor altijd gegrift de moedige acties door de Nederlandse werkers onder de leiding van de CPN in 1945 ter ondersteuning van de pas zelfstandig geworden Republiek van Indonesië gevoerd; de massa-acties en de onvergetelijke algemene werkstaking van de Nederlandse havenarbeiders in 1946 als protest tegen de uitzending van Nederlandse troepen om de jonge Republiek te verpletteren, en de latere acties tegen de twee Nederlandse koloniale oorlogen van 1947 en 1948 en de neo-kolonialistische Ronde Tafel-Overeenkomst van 1949.

De delegatie van de CPN gaf de PKI de verzekering van haar voortdurende en onwankelbare steun aan de strijd voor onafhankelijkheid van het Indonesische volk en sprak grote waardering uit voor de rol die de PKI hierin heeft gespeeld en die zij thans speelt.

De delegatie van de CPN nam met geestdrift kennis van de vooruitgang door de Communisten van Indonesië geboekt hij hun inspanningen om hun partij tot een massa-partij te maken die zich over de gehele archipel uitstrekt en stevig geconsolideerd is op politiek, organisatorisch en ideologisch gebied.

DE kwestie van West-Irian (Nieuw-Guinea) bespreken de waren beide delegaties van mening dat de regeling van deze kwestie de betekenis heeft van de liquidatie van de laatste rest van het koloniale bewind van Nederlands Oost-Indië. De tijd is thans gekomen om dit euvel te liquideren nadat meer dan tien jaar lang de Nederlandse reactie zich hiertegen hardnekkig heeft verzet, en dit ondanks de verlangens van de Aziatisch-Afrikaanse volkeren en de resolutie van de Verenigde Naties over de volledige liquidatie van het kolonialisme.

De delegatie van de PKI stelde met voldoening vast dat, dank zij de onvermoeide inspanningen en de consequente opklarings-campagnes die door de CPN zijn gevoerd, steeds bredere kringen van de Nederlandse bevolking zijn gaan eisen dat rechtstreekse onderhandelingen geopend worden tussen de verantwoordelijke autoriteiten van Nederland en Indonesië met het doel een overdracht van West-Irian (Nieuw-Guinea) aan Indonesië te bereiken.

Terwijl zij aan de ene kant het initiatief van Nederlandse intellectuelen en zakenkringen waarderen die van de Nederlandse regering herziening van haar fanatiek-afwijzende houding

delegaties wensen hiertegenover hun overtuiging nogmaals, en met nog meer kracht uit te spreken dat de enige wijze van oplossen van de kwestie West-Irian (Nieuw-Guinea) bestaat in de onmiddellijke en onvoorwaardelijke overdracht van dat gebied aan de Republiek Indonesië.

DE delegaties legden er verder de nadruk op dat onderhandelingen als boven genoemd, slechts nuttig kunnen zijn als terzelfdertijd de werkers en de volkeren van Nederland en Indonesië actie voeren om van de imperialisten een vredelievende oplossing af te dwingen.

Beide delegaties waren het volledig met elkaar eens dat overdracht van het bestuur over West-Irian (Nieuw-Guinea) aan de Republiek Indonesië niet langer kan worden uitgesteld. Indien de Nederlandse reactie ermee doorgaat deze overdracht te weigeren dan provoceert zij met voorbedachte raade een oorlog met Indonesië over West-Irian (Nieuw-Guinea). Indien de oorlog zou uitbreken zou dit voor het Indonesische volk een rechtvaardige bevrijdingsoorlog zijn, een oorlog die de onafhankelijkheidsoorlog die het op 17 augustus 1945 begonnen is, voleindigt.

Deze rechtvaardige vrijheidsoorlog zal ongetwijfeld met nog grotere kracht dan in 1947 en 1948 door alle anti-koloniale en vooruitstrevende krachten van de wereld ondersteund worden, met inbegrip van die welke in Nederland zelf aanwezig zijn.

Aan de kant van de Nederlandse imperialisten zal het een koloniale oorlog zijn, een verloren zaak, door de gehele mensheid veroordeeld, een langdurige en bloedige oorlog, waarbij het bloed van de Nederlanders zowel als van de Indiërs vergoten wordt.

Beide delegaties legden er de nadruk op dat het gevaar en de consequenties van zulk een oorlog niet onderschat mogen worden. De delegatie van de PKI ondersteunt ten volle de politiek van de CPN die, in overeenstemming met de fundamentele nationale belangen van het Nederlandse volk, het uitzenden van Nederlandse troepen naar West-Irian (Nieuw-Guinea) verworpt en de onmiddellijke terugtrekking van de Nederlandse troepen uit dit gebied eist.

Beide partijen waren het eens over eens dat zulks de weg zou banen naar succesvolle onderhandelingen.

DE delegaties van beide zusterpartijen juichen met gerechtigde proletarische trots het nieuwe Program van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie toe, het program voor de opbouw van eerste communistische maatschappij op aarde. Dit program toepbouw van het Communisme verhoogt nog meer het steeds groeiende prestige van de communistische ideologie en zal voor altijd de schaal ten gunste van de krachten die voor nationale zelfstandigheid, vrede en socialisme strijden, doen doorslaan.

Beide delegaties groeten het heldhaftige Sowjetvolk en de grote Communistische Partij van de Sowjet-Unie en haar Leninistisch Centraal Comité met kameraad Nikita Sergejewitsj Chroestsjow aan het hoofd, voor de geweldige bijdrage die zij geleverd hebben en thans leveren tot de wereldomvattende strijd tegen kolonialisme en imperialisme, voor vrede en het geluk der mensheid.

Tenslotte leggen beide partijen de plechtige gelofte af al hun krachten in te spannen om alle progressieve krachten in hun landen te verzamelen en te verenigen in de strijd voor de overdracht van West-Irian (Nieuw-Guinea) aan Indonesië als zijnde hun concrete bijdrage tot het behouden van de wereldvrede.

Voor de delegatie van de CPN, de algemene secretaris van de Communistische Partij van Nederland

Paul de Groot

Voor de delegatie van de PKI, de voorzitter van de Communistische Partij van Indonesië

D. N. Aidit

De gemeenschappelijke verklaring is in de Engelse taal gesteld en ondertekend te Moskou op 30 oktober 1961. Besloten werd tot gelijktijdige publicatie te Djakarta en Amsterdam op 15 november.

GEEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING COMMUNISTISCHE PARTIJEN VAN NEDERLAND EN INDONESIË

Nederland die, van een voorbeeldige geest van proletarisch internationalisme vervuld, trouw aan het grote communistische beginsel dat geen volk vrij kan zijn dat een ander onderdrukt", altijd aan de zijde van het Indonesische volk heeft gestaan in zijn strijd voor volledige politieke en economische zelfstandigheid.

In het hart van het Indonesische volk staan voor tijd gegripte de moedige acties door de Nederlandse werkers onder de leiding van de CPN in 1945 ter ondersteuning van de pas zelfstandig geworden Republiek van Indonesië gevoerd; de massa-acties en de ongetelike algemene werkstaking van de Nederlandse havenarbeiders in 1946 als protest tegen de uitzending van Nederlandse troepen om de jonge Republiek te verpletteren, en de latere acties tegen de twee Nederlandse koloniale oorlogen van 1947 en 1948 en de neo-kolonialistische Ronde Tafel-Overeenkomst van 1949.

De delegatie van de CPN gaf de PKI de verzekering van haar voortdurende en onwankelbare steun in de strijd voor onafhankelijkheid van het Indonesische volk en sprak grote waardering uit voor de rol die de PKI hierin heeft gespeeld en die zij thans speelt.

De delegatie van de CPN nam met geestdrift kennis van de vooruitgang door de Communisten van Indonesië geboekt hij hun inspanningen om hun partij tot een massa-partij te maken die zich over de gehele archipel uitstrekt en stevig geconsolideerd is op politiek, organisatorisch en ideologisch gebied.

De kwestie van West-Irian (Nieuw-Guinea) besprekende waren beide delegaties van mening dat de regeling van deze kwestie de betekenis heeft van de liquidatie van de laatste rest van het koloniale bewind van Nederlands Oost-Indië.

De tijd is thans gekomen om dit euvel te liquideren nadat meer dan tien jaar lang de Nederlandse reactie zich hiertegen hardnekkig heeft verzet, en dit ondanks de verlangens van de Aziatisch-Afrikaanse volkeren en de resolutie van de Verenigde Naties over de volledige liquidatie van het kolonialisme.

De delegatie van de PKI stelde met voldoening vast dat, dank zij de onvermoeide inspanningen en de consequente opklarings-campagnes die door de CPN zijn gevoerd, steeds bredere kringen van de Nederlandse bevolking zijn gaan eisen dat rechtstreekse onderhandelingen geopend worden tussen de verantwoordelijke autoriteiten van Nederland en Indonesië met het doel een overdracht van West-Irian (Nieuw-Guinea) aan Indonesië te bereiken.

Terwijl zij aan de ene kant het initiatief van Nederlandse intellectuelen en zakenkringen waarden die van de Nederlandse regering herziening van haar fanatiek-afwijzende houding en ernstige overweging van zulke onderhandelingen eisen, verwerpen beide partijen met kracht de onbeschaamde politiek die aan het voorstel van de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken Luns ten grondslag ligt, waarbij zogenaamde „zelfbeschikking" aan het volk van West-Irian (Nieuw-Guinea) zou worden toegekend door bemiddeling van de Verenigde Naties. Dit is een slecht gecamoufleerde poging om de Verenigde Naties te gebruiken als dekking voor gezamenlijke Amerikaans-Nederlandse kolonisatie van West-Irian (Nieuw-Guinea). Beide

de enige wijze van oplossen van de kwestie West-Irian (Nieuw-Guinea) bestaat in de onmiddellijke en onvoorwaardelijke overdracht van dat gebied aan de Republiek Indonesië.

De delegaties legden er verder de nadruk op dat onderhandelingen als boven genoemd, slechts nuttig kunnen zijn als terzelfdertijd de werkers en de volkeren van Nederland en Indonesië actie voeren om van de imperialisten een vredelievende oplossing af te dwingen.

Beide delegaties waren het volledig met elkaar eens dat overdracht van het bestuur over West-Irian (Nieuw-Guinea) aan de Republiek Indonesië niet langer kan worden uitgesteld. Indien de Nederlandse reactie ermee doorgaat deze overdracht te weigeren dan provoceert zij te voorbedachte raade een oorlog met Indonesië over West-Irian (Nieuw-Guinea). Indien de oorlog zou uitbreken zou dit voor het Indonesische volk een rechtvaardige bevrijdingsoorlog zijn, een oorlog die de onafhankelijkheidsoorlog die het op 17 augustus 1945 begonnen is, voleindigt.

Deze rechtvaardige vrijheidsoorlog zal ongetwijfeld met nog grotere kracht dan in 1947 en 1948 door alle anti-koloniale en vooruitstrevende krachten van de wereld ondersteund worden, met inbegrip van die welke in Nederland zelf aanwezig zijn.

Aan de kant van de Nederlandse imperialisten zal het een koloniale oorlog zijn, een verloren zaak, door de gehele mensheid veroordeeld, een langdurige en bloedige oorlog, waarbij het bloed van de Nederlanders zowel als van de Indonesiërs vergoten wordt.

Beide delegaties legden er de nadruk op dat het gevaar en de consequenties van zulk een oorlog niet onderschat mogen worden. De delegatie van de PKI ondersteunt ten volle de politiek van de CPN die, in overeenstemming met de fundamentele nationale belangen van het Nederlandse volk, het uitzenden van Nederlandse troepen naar West-Irian (Nieuw-Guinea) verwerpt en de onmiddellijke terugtrekking van de Nederlandse troepen uit dit gebied eist.

men naar succesvolle onderhandelingen.

De delegaties van beide zusterpartijen juichen met gerechtigde proletarische trots het nieuwe Program van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie toe, het program voor de opbouw van de eerste communistische maatschappij op aarde. Dit program tot opbouw van het Communisme verhoogt nog meer het steeds groeiende prestige van de communistische ideologie en zal voor altijd de schaal ten gunste van de krachten die voor nationale zelfstandigheid, vrede en socialisme strijden, doen doorslaan.

Beide delegaties groeten het heldhaftige Sowjetvolk en de grote Communistische Partij van de Sowjet-Unie en haar Leninistisch Centraal Comité met kameraad Nikita Sergejewitsj Chroestsjow aan het hoofd, voor de geweldige bijdrage die zij geleverd hebben en thans leveren tot de wereldomvattende strijd tegen kolonialisme en imperialisme, voor vrede en het geluk der mensheid.

Tenslotte leggen beide partijen de plechtige gelofte af al hun krachten in te spannen om alle progressieve krachten in hun landen te verzamelen en te verenigen in de strijd voor de overdracht van West-Irian (Nieuw-Guinea) aan Indonesië als zijnde hun concrete bijdrage tot het behouden van de wereldvrede.

Voor de delegatie van de CPN, de algemene secretaris van de Communistische Partij van Nederland

Paul de Groot

Voor de delegatie van de PKI, de voorzitter van de Communistische Partij van Indonesië

D. N. Aidit

De gemeenschappelijke verklaring is in de Engelse taal gesteld en ondertekend te Moskou op 30 oktober 1961. Besloten werd tot gelijktijdige publicatie te Djakarta en Amsterdam op 15 november.

GEMEENSCHAPPELIJKE VERKLARING COMMUNISTISCHE PARTIJEN VAN NEDERLAND EN INDONESIË

uit

De Waarheid dd. 15 november 1961.